

בש"פ 5674/20 - מדינת ישראל נגד פארוק אבו גאנם

בבית המשפט העליון

בש"פ 5674/20

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פארוק אבו גאנם

בקשה שלישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ט באב התש"ף (19.8.2020)

בשם המבקשת: עו"ד מריה ציבלין
בשם המשיב: עו"ד עאמר עבד

החלטה

בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. כתב האישום: ביום 5.6.2019 הוגש נגד המשיב כתב אישום, המייחס לו עבירה של ניסיון רצח (לפי סעיף
305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין)), ושתי עבירות של הפרת הוראה חוקית (לפי סעיף
287(א) לחוק העונשין).

לפי המתואר בכתב האישום, המשיב עבד בשטיפת כלי רכב בתחנת דלק במודיעין (להלן: תחנת הדלק). ביום
20.5.2019, כחלק מתנאי שחרור בערובה שהוטלו עליו על-ידי המשטרה, נאסר על המשיב להיכנס לתחנת הדלק
ולעיר מודיעין למשך 10 ימים. למרות זאת, ביום 26.5.2019 הגיע המשיב לתחנת הדלק, וביום 27.5.2019 הורה בית

משפט השלום בראשון לציון על הרחקתו מהעיר מודיעין עד ליום 3.6.2019. למרות זאת, ביום 28.5.2019 הגיע המשיב לתחנת הדלק כשבאמתחתו סכין, במטרה להרוג עובד מסוים בתחנת הדלק (להלן: המתלונן), שהמשיב סבר כי דיווח פרטים שהובילו לחקירתו במשטרה. המשיב שלף את הסכין ורדף אחר המתלונן, שבשלב מסוים נפל ארצה. המשיב רכן מעליו וניסה לדקור אותו בחזה, לרבות באזור הלב, והצליח לדקור את המתלונן בצד ימין של חזהו. לבסוף הצליח המתלונן להדוף מעליו את המשיב ונמלט. המשיב רדף אחר המתלונן, אך לאחר שעובד אחר במקום תפס את המשיב, הוא השליך את הסכין, נכנס למונית שהסיעה אותו למקום ונסע משם. המתלונן הובהל לבית החולים במצב בינוני עד קשה ואושפז עד ליום 2.6.2019.

2. הליכי המעצר: יחד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים. ביום 5.6.2019 הסכים בא-כח המשיב לקיומו של ניצוץ ראיתי, וביקש לדחות את הדיון לצורך קבלת חומר חקירה. לאחר שלוש דחיות נוספות של הדיון (אחת מהן לבקשת המשיב), ביום 2.7.2019 הודיע ב"כ המשיב כי הוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה, וביקש לדחות את הדיון לצורך קבלת תסקיר שירות מבחן. בית המשפט נעתר לבקשה והורה לשירות מבחן להכין תסקיר.

3. שירות מבחן לא בא בהמלצה על שחרור המשיב ממעצר. בתסקיר צוין כי המשיב מחזיק בדפוסי חשיבה בעייתיים, ולא חש אמפתיה כלפי המתלונן; כי במצבי דחק ותסכול הוא מתקשה לרסן עצמו ופועל בתוקפנות; וכי צו ההרחקה שהוטל עליו בעבר לא ריסן אותו, בעוד שמעצרו מרתיע אותו. הוערך כי ישנה רמת סיכון בינונית להישנות עבירות אלימות מצד המשיב; כי תוצאותיהן צפויות להיות ברמת חומרה בינונית; וכי חלופת המעצר שהוצעה, מעצר בבית המשיב ברמלה בפיקוח אשתו ובני משפחה נוספים, לא תצליח להפחית את הסיכון להתנהלות בעייתית מצדו, בין היתר לנוכח גישתם הסלחנית של המפקחים כלפיו.

4. ביום 1.8.2019 עתר ב"כ המשיב לקבלת תסקיר משלים, כדי לבחון מפקחים אחרים ואפשרות להמשיך מעצר בפיקוח אלקטרוני. בית המשפט נעתר לבקשה חרף התנגדות המבקשת (להלן: המדינה). מהתסקיר המשלים עולה ששירות מבחן בחן שתי חלופות, פיקוח אלקטרוני בבית המשיב ובבית של חבר משפחה, אך לא בא בהמלצה על שחרור המשיב לאף אחת מהן, לנוכח חוסר התאמת המפקחים והערכה כי המשיב יתקשה להיענות למעצר באיזוק אלקטרוני לאורך זמן.

5. ביום 14.8.2019 הורה בית המשפט על מעצר המשיב עד תום ההליכים. נקבע כי חלופת מעצר בעניין המשיב לא תסכון, לנוכח התסקירים השליליים, עברו הפלילי, ומסוכנותו כלפי הציבור בכלל וכלפי המתלונן – שעוד צפוי להעיד – בפרט. משלא הסתיים משפטו של המשיב תוך תשעה חודשים מיום מעצרו, הוארך מעצרו פעמיים, בהסכמתו, על-ידי בית משפט זה (החלטת השופטת ד' ברק-ארז מיום 2.2.2020 בבש"פ 891/20; החלטת השופט ע' גרוסקופף מיום 27.5.2020 בבש"פ 3291/20). יצוין שהשופט גרוסקופף קבע בהחלטתו הנ"ל, כי לנוכח החלטה שניתנה על-ידי המותב שדן בתיק העיקרי, על שב"ס לאפשר למשיב לעבור בדיקה פסיכיאטרית מטעם ההגנה, בכפוף לנהלי משרד הבריאות.

6. הליכים בתיק העיקרי: ביום 5.6.2019 הוקרא כתב האישום למשיב. בהמשך נדחה הדיון מספר פעמים, לבקשת ההגנה. ביום 18.11.2019 התחלף ב"כ המשיב, ובא כוחו החדש ביקש לדחות את הדיון כדי ללמוד את התיק, ובהמשך ביקש דחיות נוספות מטעמים שונים. ביום 17.2.2020, לבקשת ההגנה, דחה בית המשפט את המענה לכתב

האישום ליום 20.4.2020 ושריין מועדי הוכחות לימים 7.9.2020 ו-9.9.2020.

ביום 20.4.2020 ביקש ב"כ המשיב לאפשר לפסיכיאטר מטעם ההגנה (להלן: המומחה) לבדוק את המשיב בבית המעצר. בית המשפט דחה את המענה לכתב האישום ליום 18.5.2020 (בהמשך נדחה מועד זה ליום 11.6.2020, לנוכח התפשטות נגיף הקורונה) וקבע כי שב"ס יאפשר את כניסת המומחה, בהתאם לנהליו.

7. ביום 11.6.2020 עדכן ב"כ המשיב כי שב"ס לא מאפשר להכניס את המומחה לבית המעצר, וטען כי במצב זה לא ניתן לקדם את התיק. בית המשפט קבע שיש לעשות כל מאמץ לאפשר את בדיקת המשיב על-ידי המומחה בבית המעצר, בכפוף לנהלי שב"ס, והורה למסור למפקד בית המעצר את פרוטוקול הדיון, כדי שיפעל בהתאם לאמור בו. ביום 17.6.2020 הודיע שב"ס לב"כ המשיב כי הוחלט שלא לאפשר את כניסת המומחה. בדיון ביום 29.6.2020 ציין ב"כ המשיב כי בשלב זה הוא יסתפק בבדיקה פסיכיאטרית שנערכה למשיב כשנה קודם לכן, ואינו מבקש בדיקה מטעם הפסיכיאטר המחוזי. המדינה הדגישה שדרך המלך לטעון בשאלת אחריות המשיב למעשיו או לכשירותו לעמוד לדין היא על ידי קבלת חוות דעת מטעם הפסיכיאטר המחוזי, אך ב"כ המשיב התנגד לבדיקה על ידי הפסיכיאטר המחוזי כל עוד המשיב לא ייבדק על ידי המומחה. בית המשפט ציין בהחלטתו כי אי ביצוע הבדיקה מעכב את קידום התיק, ופנה שוב למפקד בית המעצר כדי שיבחן בשנית את שאלת כניסת המומחה.

8. ביום 16.7.2020 ביקש ב"כ המשיב לדחות את הדיון, מאחר שכניסת המומחה לבית המעצר אושרה על-ידי שב"ס והבדיקה צפויה להיערך בשבוע שלאחר מכן. בדיון ביום 28.7.2020 ביקש ב"כ המשיב לדחות שוב את הדיון, מאחר שכניסת המומחה נקבעה ליום המחרת. ב"כ המשיב טען כי לא יתאפשר לפתוח בשמיעת הראיות ביום 9.9.2020, מאחר שחוות הדעת מטעם ההגנה תהיה מוכנה לכל המוקדם ביום 15.8.2020, או-אז תשקול ההגנה את הצורך בבדיקות נוספות ותבקש לבוא בדברים עם המדינה. בית המשפט הורה על ביטול מועד ההוכחות הקבוע ליום 7.9.2020 אך הותיר על כנו את המועד הקבוע ליום 9.9.2020, וקבע כי מענה מפורט לכתב האישום יוגש עד לא יאוחר מיום 25.8.2020.

9. ביום 29.7.2020 ביקש ב"כ המשיב מבית המשפט ליתן צו שיוורה על הכנסת המומחה לבית המעצר, מאחר ששב"ס לא מאפשר את כניסתו בטענה שהוטל עליו עונש מאסר בעבודות שירות. המדינה מסרה כי מבירור עם שב"ס עלה שבקשת המשיב תיבחן בשנית; וכי "בזהירות המתבקשת", נראה שהמגמה היא לאפשר את כניסת המומחה.

ביני לביני נבדק המשיב על ידי המומחה.

10. איני רואה להאריך על אודות השיקולים שעל בית המשפט לקחת בחשבון במסגרת סעיף 62 לחסד"פ, וההלכות בנושא זה מוכרות וידועות.

ב"כ המשיב טען כי בשב"ס העלו את החשד שהמשיב מתנהג באופן מוזר, ולדעתו, כך עולה גם מחומר הראיות. אלא שעד עתה טרם הוגשה חוות דעת מטעם המומחה, ומכל מקום, עד אשר תוגש חוות דעת כהלכתה על ידי הפסיכיאטר המחוזי, הדברים הם בבחינת ספקולציה.

החשוב לענייננו הוא, שבין אם ימצא המשיב כלא שפוי בעת המעשה או כבלתי כשיר כעת לעמוד לדין, הרי שמסוכנותו המופלגת נלמדת מהמיוחס לו בכתב האישום, משני התסקירים השליליים בעניינו ומעברו הפלילי, הכולל בין היתר הרשעות בגין תקיפה סתם, איומים והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. כנגד המשיב עומדת חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים. לכך יש להוסיף את נסיבות ביצוע העבירה, אגב הפרת תנאי השחרור ולאחר שהמשיב כבר נתפס מפר תנאים אלו קודם לכן. כל אלה מעידים על מסוכנותו של המשיב ועל קושי רב ליתן בו אמון.

אכן, משפטו של המשיב טרם החל. אלא שהסיבה להימשכות ההליכים עד כה נופלת לפתחו של המשיב נוכח חילופי הייצוג ובקשות דחיה מצדו, וכאמור, המשיב התנגד לבדיקה פסיכיאטרית על ידי הפסיכיאטר המחוזי טרם יבדק על ידי מומחה מטעמו. מכל מקום, התיק קבוע לתחילת שמיעת ראיות ביום 9.9.2020.

11. סוף דבר שאני נעתר לבקשה ומאריך מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 31.8.2020 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 10813-06-19 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ט באב התש"ף (19.8.2020).

ש ו פ ט